

Trešdiena, 2015. gada 8. jūlija

P8_TA(2015)0265

Izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un nodokļu nemaksāšana kā sarežģīti jautājumi jaunattīstības valstīs**Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. jūlija rezolūcija par izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu nemaksāšanu kā sarežģītiem jautājumiem, kas risināmi saistībā ar pārvaldību, sociālo aizsardzību un attīstību jaunattīstības valstīs (2015/2058(INI))**

(2017/C 265/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Monterejas deklarāciju (2002), Dohas konferenci par attīstības finansēšanu (2008), Parīzes deklarāciju (2005) un Akras rīcības programmu (2008),
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas rezolūciju Nr. 68/204 un Nr. 68/279 par trešo Starptautisko konferenci par attīstības finansēšanu, kas notiks Adisabebā (Ētiopijā), 2015. gada 13.–16. jūlijā;
- ņemot vērā ANO Ekspertu komitejas par starptautisko sadarbību nodokļu jautājumos veikumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā ANO paraugkonvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu starp attīstītajām un jaunattīstības valstīm ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 21. aprīļa paziņojumu par nodokļiem un attīstību — sadarbība ar jaunattīstības valstīm, lai veicinātu labu pārvaldību nodokļu lietās (COM(2010)0163),
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 5. februāra paziņojumu “Globāla partnerība nabadzības izskaušanai un ilgtspējīgai attīstībai pēc 2015. gada” (COM(2015)0044),
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 18. marta paziņojumu par nodokļu pārredzamību cīņā pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un pret nodokļu apiešanu (COM(2015)0136),
- ņemot vērā 2013. gada 21. maija rezolūciju par cīņu pret krāpšanu nodokļu jomā, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu oāzēm ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 8. marta rezolūciju par nodokļiem un attīstību — sadarbība ar jaunattīstības valstīm, lai veicinātu labu pārvaldību nodokļu lietās ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 10. februāra rezolūciju par labas pārvaldības veicināšanu nodokļu lietās ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2013. gada 8. oktobra rezolūciju par korupciju publiskajā un privātajā sektorā — ietekme uz cilvēktiesībām trešās valstīs ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2014. gada 26. februāra rezolūciju par attīstības veicināšanu ar atbildīgu uzņēmējdarbības praksi, tostarp — ieguves rūpniecības lomu jaunattīstības valstīs ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā 2014. gada 25. novembra rezolūciju par ES un globālo regulējumu attīstības jomā pēc 2015. gada ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ <http://www.un.org/esa/ffd/tax/>

⁽²⁾ <http://www.un.org/esa/ffd/tax/unmodel.htm>

⁽³⁾ OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0205.

⁽⁵⁾ OV C 199 E, 7.7.2012., 37. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 341 E, 16.12.2010., 29. lpp.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0394.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0163.

⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0059.

Trešdiena, 2015. gada 8. jūlija

- ņemot vērā 2014. gada 13. marta rezolūciju par ES 2013. gada ziņojumu par attīstības politikas saskaņotību ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā LESD 208. pantu, kurā ir noteikts, ka nabadzības izskaušana ir ES attīstības politikas galvenais mērķis un princips attīstības politikas saskaņotības nodrošināšanai,
  - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
  - ņemot vērā Attīstības komitejas ziņojumu un Ekonomikas un monetārās komitejas atzinumu (A8-0184/2015),
- A. tā kā nelikumīgas finanšu plūsmas, proti, visi neregistrētie privātā sektora finanšu līdzekļu aizplūšanas gadījumi, kas saistīti ar nelikumīgi iegūtu, pārskaitītu vai izlietotu kapitālu, parasti izriet no nodokļu nemaksāšanas un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas, piemēram, veicot tādas darbības kā ļaunprātīga iekšējo cenu noteikšana pretēji principam, saskaņā ar kuru nodokļi būtu jāmaksā peļņas gūšanas vietā, un tā kā visos nozīmīgākajos starptautiskajos dokumentos un konferencēs par attīstības finansēšanu ir konstatēts, ka nodokļu nemaksāšana un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas rada būtiskus šķēršļus iekšzemes resursu ieņēmumu mobilizācijai attīstības vajadzībām;
- B. tā kā saskaņā ar organizācijas *Global Financial Integrity* 2014. gada ziņojumu laikposmā no 2003. līdz 2012. gadam ārvalstu tiešo ieguldījumu un oficiālās attīstības palīdzības kopējā summa bija nedaudz mazāka par summu, ko veido nelikumīga līdzekļu aizplūšana; tā kā nelikumīgas finanšu plūsmas aptuveni desmitkārtīgi pārsniedz finansiālās palīdzības summu, ko jaunattīstības valstis saņem un kas būtu jānovirza nabadzības izskaušanai, labklājībai un ilgtspējīgai attīstībai, un ar tām saistītā nelikumīgā kapitāla aizplūšana no jaunattīstības valstīm gadā tiek lēsta USD 1 triljona apmērā;
- C. tā kā publisko ieņēmumu radīšana ieguves rūpniecības nozarēs ir būtiska attīstības stratēģiju īstenošanai daudzās jaunattīstības valstīs, īpaši vismazāk attīstītajās valstīs, savukārt ieguves rūpniecības sniegtās iespējas fiskālo ieņēmumu palielināšanai kopumā netiek pietiekami izmantotas sakarā ar nodokļus reglamentējošo noteikumu neatbilstību vai grūtībām to īstenošanā, jo vienošanās starp jaunattīstības valstu valdībām un ieguves uzņēmumiem parasti notiek pēc *ad hoc* principa, bet sarunas par tām — nepārredzami un bez skaidrām pamatnostādnēm;
- D. tā kā dēļ tā, ka jaunattīstības valstu ekonomikā pastāv lielas neoficiālās nozares, plašāka nodokļu uzlikšana ir gandrīz neiespējama un tā kā valstīs, kurās liela daļa iedzīvotāju slīgst nabadzībā, ievērojamai IKP daļai netiek piemērots nodoklis;
- E. tā kā taisnīgi, līdzsvaroti, efektīvi un pārredzami nodokļu režīmi sniedz valdībām finansējumu, kas ir ļoti nepieciešams, lai nodrošinātu iedzīvotāju tiesības uz tādiem pamatpakalpojumiem kā visiem pieejama veselības aprūpe un izglītība, un tā kā efektīva pārdaloša fiskālā politika sekmē to, lai samazinātu arvien pieaugošās nevienlīdzības ietekmi uz tiem, kuri atrodas vissarežģītākajos apstākļos;
- F. tā kā saskaņā ar ANO Tirdzniecības un attīstības konferences (UNCTAD) informāciju aptuveni 30 % no pārrobežu uzņēmumu ieguldījumiem ir tikuši pārvirzīti caur starpniekvalstīm, pirms tie kā ražošanas līdzekļi sasnieguši galamērķi;
- G. tā kā ieņēmumi no uzņēmumu ienākuma nodokļa veido būtisku daļu no jaunattīstības valstu iekšzemes ieņēmumiem, tādējādi tās īpaši skar uzņēmumu izvairīšanās no nodokļu maksāšanas, un jaunattīstības valstīs pēdējos gados ir nepārtraukti samazinājušas uzņēmumu ienākuma nodokļa likmes;
- H. tā kā nodokļu oāzes un jurisdikcijas, kas saglabā slepenību, tādējādi ļaujot neizpaust banku vai finanšu informāciju, apvienojumā ar nulles likmes nodokļa režīmu, lai piesaistītu kapitālu un ienākumus, kuri citās valstīs būtu jāapliek ar nodokli, rada nelabvēlīgu konkurenci nodokļu jomā, apdraud nodokļu sistēmas taisnīgumu un kropļo tirdzniecību un ieguldījumus, īpaši ietekmējot jaunattīstības valstis, un tiek lēsts, ka ar to saistītie zaudējumi ir aptuveni USD 189 miljardi nodokļu ieņēmumu gadā;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0251.

Trešdiena, 2015. gada 8. jūlija

- I. tā kā nodokļi var būt uzticams un ilgtspējīgs ieņēmumu avots jaunattīstības valstīs un salīdzinājumā ar tradicionālajiem attīstības finansēšanas mehānismiem, piemēram, koncesiju aizdevumiem, tie nodrošina stabilitāti tikai tad, ja pastāv taisnīgs, līdzsvarots, efektīvs un pārredzams nodokļu uzlikšanas režīms, efektīva un iedarbīga nodokļu pārvaldība, ar ko tiek veicināta nodokļu atbilstība, kā arī tiek atbildīgi izmantoti publiskie ieņēmumi;
- J. tā kā efektīva un pārredzama nodokļu un fiskālā politika var ne tikai palielināt pieejamos resursus, lai veicinātu attīstību, bet arī radīt tiešu pozitīvu ietekmi uz labu pārvaldību un valsts veidošanu, nostiprinot demokrātiskās iestādes, tiesiskumu un sociālo līgumu starp valdību un iedzīvotājiem, lai izveidotu savstarpēju saikni starp nodokļiem, sabiedriskajiem un sociālajiem pakalpojumiem un centieniem veicināt valsts budžetu stabilitāti, tādējādi veicinot ilgtermiņa neatkarību no ārvalstu palīdzības un sniegtot iespēju jaunattīstības valstīm reaģēt uz valsts mērķiem un uzņemties atbildību par tiem, kā arī uzņemties atbildību par savu politisko izvēli;
- K. tā kā sakarā ar finanšu un ekonomikas krīzi ir saasinājusies nepieciešamība palielināt iekšzemes ieņēmumus;
- L. tā kā pastāvīgi pieaug to līdzekļu apjoms, ko jaunattīstības valstis ieguvušas, mobilizējot iekšzemes ieņēmumus, un, pateicoties starptautiskajiem līdzekļu devējiem, šajā jomā ir panākts ievērojams progress;
- M. tā kā jaunattīstības valstīm palielināt nodokļu ieņēmumus traucē ievērojami politiski, administratīvi un tehniski ierobežojumi, kas izriet no nepietiekamiem cilvēkresursiem un finansiālajiem resursiem nodokļu iekasēšanai, vājas administratīvās spējas risināt sarežģītus jautājumus saistībā ar nodokļu iekasēšanu no transnacionāliem uzņēmumiem, nodokļu iekasēšanas iespēju un infrastruktūras trūkuma, kvalificēta personāla aizplūšanas no nodokļu administrācijas jomas, korupcijas, politiskās sistēmas leģitimitātes trūkuma, nevienlīdzīgas ieņēmumu sadales un sliktas pārvaldības nodokļu jomā;
- N. tā kā — lai gan pašreiz pasaulē notiekošā tirdzniecības liberalizācija un pakāpeniska tirdzniecības šķēršļu novēršana pēdējo desmitgažu laikā ir palielinājusi pārrobežu preču tirdzniecības apjomus, minētais ir arī radījis grūtības jaunattīstības valstīs, jo īpaši vismazāk attīstītajās valstīs, kuras lielā mērā ir atkarīgas no tirdzniecības nodokļiem, saistībā ar tirdzniecības nodokļu samazināšanās kompensēšanu un pāreju uz citiem iekšzemes resursu veidiem, jo īpaši līdzsvarotu dažādu nodokļu kopumu;
- O. tā kā pēdējos gados ir palielinājies ar nodokļu jomu saistīto nolīgumu skaits starp attīstītajām un jaunattīstības valstīm, kas tikuši izmantoti, lai samazinātu nodokļus pārrobežu finanšu pārskaitījumos, samazinot jaunattīstības valsts iekšējo resursu mobilizācijas iespējas un radot iespējas daudznacionāliem uzņēmumiem izvairīties no nodokļu maksāšanas; tā kā neseno Nīderlandes iestāžu veiktā ietekmes novērtējumā secināts, ka Nīderlandes nodokļu sistēma sekmē izvairīšanos no nodokļa ieturēšanas, tādējādi radot dividenžu un procentu zaudējumu saistībā ar ieturēto nodokļu ieņēmumiem jaunattīstības valstīs no EUR 150 līdz EUR 550 miljoniem gadā ⁽¹⁾;
- P. tā kā salīdzinoši jaunattīstības valstis gūst ievērojami mazāk ieņēmumu nekā attīstītās tautsaimniecības (nodokļu un IKP attiecība ir robežās no 10 līdz 20 %, salīdzinot ar 30–40 % ESAO valstīs) un tām ir raksturīgas ārkārtīgi šauras nodokļu bāzes; tā kā pastāv ievērojamas iespējas paplašināt nodokļu bāzes un palielināt nodokļu ieņēmumu summu ar mērķi nodrošināt vajadzīgos līdzekļus būtisku valsts pienākumu veikšanai;
- Q. tā kā jaunattīstības valstis ir centušās piesaistīt ieguldījumus, galvenokārt piedāvājot dažādus nodokļu stimulus un atbrīvojumus, kas nav pārredzami un balstīti uz izmaksu un ieguvumu pienācīgu analīzi, un bieži ar tiem nav iespējams piesaistīt reālas un ilgtspējīgas investīcijas, tādējādi liekot jaunattīstības valstīm iesaistīties savstarpējā konkurencē, lai piedāvātu vislabvēlīgāko nodokļu režīmu, un radot neapmierinošu rezultātu efektīvas un sekmīgas nodokļu sistēmas ziņā un nelabvēlīgu nodokļu konkurenci;

⁽¹⁾ Nīderlandes Ārlietu ministrijas Politikas un darbību novērtēšanas departamenta (IOB) 2013. gada novembrī pasūtītais pētījums *Evaluation issues in financing for development. Analysing effects of Dutch corporate tax policy on developing countries.*

Trešdiena, 2015. gada 8. jūlija

- R. tā kā dalībvalstis jau ir apņēmušas 0,7 % no sava NKI piešķirt oficiālajai attīstības palīdzībai (OAP) un tā kā atbalsta apjoms, kas paredzēts iekšzemes resursu mobilizācijai, joprojām ir neliels — mazāk nekā viens procents no kopējās OAP 2011. gadā — un tikai aptuveni 0,1 % (USD 118,4 miljoni) OAP 2012. gadā tika paredzēts spēju veidošanai nodokļu jautājumos;
- S. tā kā daudzas jaunattīstības valstis nespēj sasniegt pat minimālo nodokļu līmeni, kas nepieciešams, lai finansētu to pamatfunkcijas, sabiedriskos pakalpojumus un nabadzības samazināšanas centienus;
- T. tā kā Eiropas Investīciju banka (EIB), Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības banka (ERAB) un dalībvalstu attīstības finanšu iestādes privātos uzņēmumus jaunattīstības valstīs atbalsta tieši, piešķirot aizdevumus, vai netieši, atbalstot finanšu starpniekus, piemēram, komercbankas un privātā kapitāla fondus, kas pēc tam sniedz aizdevumus uzņēmumiem vai iegulda tajos;
- U. tā kā jaunattīstības valstīm vajadzētu būt labāk pārstāvētām struktūrās un procedūrās saistībā ar starptautisko sadarbību nodokļu jomā, lai līdztiesīgi piedalītos pasaules nodokļu politikas veidošanā un reformēšanā;
- V. tā kā Ekspertu komiteja par starptautisko sadarbību nodokļu jautājumos ir Ekonomikas un sociālo lietu padomes palīgstruktūra, kura īpašu uzmanību velta jaunattīstības valstīm un valstīm ar pārejas ekonomiku;
- W. tā kā publisko finanšu iekasēšanai pietiekamā apmērā var būt izšķiroša nozīme, lai veicinātu taisnīgāku sabiedrību, kas nepieļauj diskrimināciju starp vīriešiem un sievietēm un kas nodrošina īpašu atbalstu bērniem un citām neaizsargātām grupām,
1. aicina Komisiju nekavējoties paziņojuma veidā iesniegt vērienīgu rīcības plānu par atbalstu jaunattīstības valstīm cīņā pret nodokļu nemaksāšanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un palīdzēt tām izveidot taisnīgas, līdzsvarotas, efektīvas un pārredzamas nodokļu sistēmas, ņemot vērā ESAO Attīstības veicināšanas komitejas uzsāktu darbu pirms konferences par attīstības finansēšanu, kas notiks 2015. gada 13.–16. jūlijā Adisabebā, Etiopijā, un starptautisko nodokļu nolīgumu ietekmi uz jaunattīstības valstīm;
  2. uzsver, ka efektīva iekšzemes resursu mobilizācija un nodokļu sistēmu pilnveidošana būs ļoti svarīga, lai īstenotu satvaru pēc 2015. gada, kurš aizstās Tūkstošgades attīstības mērķus (TAM), un tādējādi tiks nodrošināta dzīvotspējīga stratēģija, lai ilgtermiņā pārvarētu atkarību no ārvalstu palīdzības, un ka iedarbīgām un taisnīgām nodokļu sistēmām ir ļoti liela nozīme attiecībā uz nabadzības izskaušanu, cīņu pret nevienlīdzību, labu pārvaldību un valsts veidošanu; atgādina, ka dažas starpvalstu saimnieciskās darbības ir ietekmējušas valstu spēju radīt valsts ieņēmumus un izvēlēties savu nodokļu struktūru, savukārt arvien lielāka kapitāla mobilitāte un nodokļu oāžu izmantošana ir būtiski mainījusi nodokļu uzlikšanas nosacījumus; turklāt pauž bažas par korupcijas līmeni un valsts pārvaldes nepārredzamību, kas kavē nodokļu ieņēmumu ieguldīšanu valsts veidošanā, sabiedriskajos pakalpojumos vai sabiedriskajā infrastruktūrā;
  3. norāda, ka lielākajā daļā jaunattīstības valstu nodokļu resursi joprojām veido tikai nelielu daļu no valsts IKP, tādējādi tas, ka nodokļu maksātāji un uzņēmumi nemaksā nodokļus un izvairās no nodokļu maksāšanas, tās ietekmē īpaši nelabvēlīgi; uzsver, ka tas rada ievērojamus finansiālus zaudējumus jaunattīstības valstīm, kā arī veicina korupciju un kaitē ES attīstības politikai, un ka atbilstīgu pasākumu veikšanai pret šādu praksi valsts, ES un starptautiskā līmenī vajadzētu būt vienai no ES un tās dalībvalstu svarīgākajām prioritātēm, ņemot vērā ierobežojumus, ar kuriem jaunattīstības valstis saskaras, cenšoties iegūt to nodokļu ieņēmumus; uzskata, ka ES būtu jāuzņemas galvenā loma, ar savu piemēru vadot starptautiskos centienus cīņā pret nodokļu oāzēm, krāpšanos nodokļu jomā un nodokļu nemaksāšanu, un ka tai būtu jāsadarbjas ar jaunattīstības valstīm cīņā pret agresīvu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, ko īsteno atsevišķi transnacionāli uzņēmumi, un jāmeklē iespējas, kā palīdzēt jaunattīstības valstīm izturēt spiedienu un neiesaistīties nodokļu konkurencē;

Rīcības plāns cīņai pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu nemaksāšanu jaunattīstības valstīs

4. mudina Komisiju veikt konkrētus un efektīvus pasākumus, lai atbalstītu jaunattīstības valstis un reģionālās nodokļu administrācijas struktūras, piemēram, Āfrikas Nodokļu administrēšanas forumu un Amerikas Nodokļu pārvaldības iestāžu centru, cīņā pret nodokļu nemaksāšanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, izstrādājot taisnīgu, līdzsvarotu, efektīvu un pārredzamu nodokļu politiku, veicinot administratīvo reformu un sniedzot atbalstu, lai palīdzības un attīstības ziņā

Trešdiena, 2015. gada 8. jūlija

palielinātu finansiālās un tehniskās palīdzības apmēru jaunattīstības valstu nodokļu pārvaldēm; norāda, ka šis atbalsts būtu jāsniedz, lai uzlabotu tiesu un korupcijas apkarošanas iestāžu darbību šajās valstīs; aicina pulcēt vienkopus publiskā sektora ekspertus no dalībvalstīm un saņēmējvalstīm, lai uzlabotu sadarbības pasākumus, vienlaikus nodrošinot konkrētus provizoriskus rezultātus saņēmējvalstīm; atbalsta semināru, mācību, ekspertu komandējumu, mācību vizīšu un konsultāciju rīkošanu;

5. prasa Komisijai tās (politikas, attīstības un tirdzniecības jomas) politiskā dialoga darba kārtībā un visos attīstības sadarbības nolīgumos ar partnervalstīm piešķirt nozīmīgu vietu jautājumiem par labu pārvaldību nodokļu jomā un taisnīgu, līdzsvarotu, efektīvu un pārredzamu nodokļu iekasēšanu, sekmējot atbildību un vietējo pārskatatbildību ar tādas vides izveidi, kurā valstu parlamentiem ir iespēja dot nozīmīgu ieguldījumu valsts budžeta izstrādes un uzraudzības procesā, tostarp attiecībā uz iekšzemes ieņēmumiem un nodokļu jautājumiem, un atbalstot pilsoniskās sabiedrības ietekmi, lai nodrošinātu sabiedrības uzraudzību nodokļu pārvaldībā un tādu gadījumu uzraudzībā, kas saistīti ar krāpšanos nodokļu jomā, cita starpā veidojot efektīvas sistēmas, lai aizsargātu ziņotājus un žurnālistu informācijas avotus;

6. prasa steidzami atklātu datu veidā publiskot informāciju par uzņēmumu, trastu, fondu un citu struktūru faktiskajiem īpašniekiem un tādējādi novērst iespēju izmantot anonīmas fiktīvas sabiedrības un līdzīgas juridiskas struktūras noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijai, nelegālu vai teroristisku darbību finansēšanai, korumpētu un kriminālsodāmu personu identitātes slēpšanai un tam, lai slēptu publisku līdzekļu un peļņas zādzību saistībā ar nelikumīgām līdzekļu plūsmām un nelikumīgu nodokļu nemaksāšanu; turklāt uzskata, ka visām valstīm būtu vismaz jāpieņem un pilnībā jāīsteno Finanšu darījumu darba grupas (FAFT) ieteikumi par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu;

7. aicina ES un tās dalībvalstis ieviest principu, ka visu valstu un nozaru daudznacionālajiem uzņēmumiem — gan tiem, kuri ir iekļauti sarakstos, gan tiem, kuri tajos nav iekļauti, — un jo īpaši uzņēmumiem, kas nodarbojas ar dabas resursu iegūvi, pārskatu sniegšana atsevišķi pa valstīm (CBCR) ir jāpieņem kā standarts, saskaņā ar kuru tiem savā atsevišķi pa valstīm sniegtajā gada pārskatā par katru teritoriju, kurā tie darbojas, ir jāpublicē visu meitasuzņēmumu nosaukumi, to attiecīgie finanšu rādītāji, attiecīgā nodokļu informācija, aktīvi un darbinieku skaits, kā arī jānodrošina šādas informācijas publiska pieejamība, vienlaikus samazinot administratīvo slogu tādējādi, ka minēto principu neattiecinā uz mikro-uzņēmumiem; aicina Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumu, lai attiecīgi grozītu Grāmatvedības direktīvu; atgādina, ka publiska pārredzamība ir būtisks solis virzībā uz pašreizējās nodokļu sistēmas uzlabošanu un sabiedrības uzticēšanās veidošanu; aicina ESAO ieteikt visām starptautiskajām korporācijām publiskot tās ierosināto paraugu pārskatu sniegšanai atsevišķi pa valstīm, lai nodrošinātu, ka visas nodokļu iestādes visās valstīs var saņemt pilnīgu informāciju, kas ļauj tām novērtēt ar transfertcenu noteikšanu saistīto risku, un noteikt visefektīvāko revīzijas resursu izmantošanas veidu; uzsver, ka nodokļu atbrīvojumi un priekšrocības, kas piešķirtas ārvalstu ieguldītājiem saskaņā ar divpusējiem nodokļu nolīgumiem, sniedz starptautiskajām korporācijām negodīgas konkurences priekšrocības salīdzinājumā ar iekšzemes uzņēmumiem, jo īpaši MVU;

8. prasa pārskatīt fiskālos nosacījumus un noteikumus, kas tiek ievēroti ieguves rūpniecības darbā; aicina ES palielināt tās palīdzību jaunattīstības valstīm, lai atbalstītu mērķi atbilstīgi aplikt ar nodokli dabas resursu iegūvi, stiprinātu uzņēmējvalstu valdību spēju aizstāvēt savas intereses, lai gūtu lielāku peļņu no savas dabas resursu bāzes, un veicinātu šo valstu ekonomikas dažādošanu; atbalsta Ieguves rūpniecības pārredzamības iniciatīvu (EITI) un tās attiecināšanu uz ražošanas uzņēmumiem un preču tirdzniecības uzņēmumiem;

9. atzinīgi vērtē automātiskas informācijas apmaiņas mehānisma pieņemšanu, kurš ir būtisks instruments, lai uzlabotu globālo pārredzamību un sadarbību cīņā pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu nemaksāšanu; tomēr atzīst, ka jaunattīstības valstīm ir nepieciešams turpmāks atbalsts finanšu un tehnisko zināšanu ziņā un laiks, lai izveidotu informācijas nosūtīšanai un apstrādei nepieciešamās spējas; tādēļ uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt, lai jaunajā ESAO vispārējā informācijas automātiskas apmaiņas standartā attiecībā uz jaunattīstības valstīm tiktu ietverts pārejas periods, atzīstot, ka, nosakot minētā standarta savstarpēju piemērojamību, valstis, kurām nav resursu un spēju izveidot vajadzīgo infrastruktūru, lai vāktu, pārvaldītu un koplietotu nepieciešamo informāciju, var to faktiski nepiemērot; turklāt uzskata, ka būtu jāparedz vienots konfidencialitātes standarts;

10. prasa līdz 2015. gada beigām noteikt starptautiski atzītu definīciju nodokļu oāzēm, ieviest sodus ekonomikas dalībniekiem, kuri izmanto tās, un izstrādāt "melno sarakstu", kurā iekļautas valstis, tostarp ES dalībvalstis, kas necinās pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas vai akceptē to; aicina ES sniegt atbalstu to jaunattīstības valstu ekonomikas pārveidei, kuras ir nodokļu oāzes; prasa dalībvalstīm ar atkarīgajām teritorijām un teritorijām, kuras neietilpst Savienībā, sadarboties ar šo teritoriju pārvaldēm, lai pieņemtu nodokļu pārredzamības principus un nodrošinātu, ka neviena no tām netiek izmantota kā nodokļu oāze;

Trešdiena, 2015. gada 8. jūlija

11. aicina Eiropas Savienību un tās dalībvalstis nodrošināt, ka, risinot sarunas par nodokļu un ieguldījumu nolīgumiem ar jaunattīstības valstīm, tiek noteikts, ka ienākumi vai peļņa, kas izriet no pārrobežu darbībām, ir jāapliek ar nodokli izcelsmes valstī, kur vērtība rodas vai tiek iegūta; šajā sakarībā uzsver, ka ESAO nodokļu paraugkonvencija nodrošina nodokļa uzlikšanas tiesību taisnīgu sadali starp izcelsmes un rezidences valstīm; uzsver, ka sarunās par nodokļu nolīgumiem Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm būtu jāievēro LESD 208. pantā noteiktais princips attīstības politikas saskaņotības nodrošināšanai;

12. mudina Komisiju un visas dalībvalstis sekot dažu dalībvalstu piemēram un izvērtēt Eiropas nodokļu politikas ietekmi uz jaunattīstības valstīm, kā arī īstenot labākās prakses apmaiņu, lai stiprinātu attīstības politikas saskaņotību, uzlabotu pašreizējo praksi un labāk ņemtu vērā negatīvo blakusefektu uz jaunattīstības valstīm, kā arī šo valstu īpašās vajadzības; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas pārskatīto rīcības plānu attiecībā uz nodokļu nemaksāšanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, kas tiks iesniegts 2015. gadā, un mudina dalībvalstis ātri vienoties par kopējā konsolidētā uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi;

13. stingri atbalsta dažādas pašreizējās starptautiskās iniciatīvas vispārējās sistēmas pārveidei, tostarp ESAO nodokļu bāzes samazināšanas un peļņas novirzīšanas (BEPS) iniciatīvu, pievēršot uzmanību lielākai jaunattīstības valstu līdzdalībai starptautiskās sadarbības struktūrās un procedūrās nodokļu jomā; mudina ES un dalībvalstis nodrošināt to, lai ANO nodokļu komiteja tiktu pārveidota par īstu starpvaldību struktūru ANO Ekonomikas un sociālo lietu padomes ietvaros, kura būtu labāk aprīkota un kurai būtu pietiekami papildu resursi, nodrošinot visām jaunattīstības valstīm iespēju līdzvērtīgi piedalīties pasaules nodokļu politikas izstrādē un pārveidē; uzsver, ka būtu jāapsver sankcijas gan attiecībā uz jurisdikcijām, kas nesadarbojas, gan finanšu iestādēm, kuras darbojas nodokļu oāzēs;

14. uzsver, ka pietiekams publiskā finansējuma līmenis var veicināt dzimumu nevienlīdzības līdzsvarošanu un nodrošināt līdzekļus, lai sniegtu labāku atbalstu bērniem un neaizsargātām sabiedrības grupām, un atzīst — lai gan nodokļu nemaksāšana, protams, skar iedzīvotāju labklājību, tā īpaši postoši ietekmē nabadzīgās māsaimniecības ar zemiem ienākumiem, no kurām daudzās ir nesamērīgi vairāk sieviešu;

15. ar bažām norāda, ka daudzas jaunattīstības valstis atrodas ļoti neizdevīgā situācijā attiecībā uz darījumu slēgšanu ar dažiem ārvalstu tiešajiem ieguldītājiem; uzskata, ka uzņēmumiem būtu jānosaka pienākums uzņemties konkrētas saistības attiecībā uz savu ieguldījumu pozitīvu blakusefektu uz uzņēmējas valsts vietējo un/vai valsts sociāli ekonomisko attīstību; aicina Komisiju un Padomi, kā arī partnervalstu valdības nodrošināt to, lai nodokļu atvieglojumi neradītu papildu iespējas izvairīties no nodokļu maksāšanas; uzsver, ka stimuliem vajadzētu būt pārredzamākiem un ideālā gadījumā tiem vajadzētu būt vērstiem uz to, lai veicinātu ieguldījumus ilgtspējīgā attīstībā;

16. aicina EIB un ERAB, kā arī dalībvalstu attīstības finansēšanas iestādēm uzraudzīt un nepieļaut to, lai uzņēmumi vai citas juridiskas personas, kas saņem atbalstu, nemaksā nodokļus vai izvairās no nodokļu maksāšanas, sadarbojoties ar finanšu starpniekiem, kas izveidoti ārzonas centros un nodokļu oāzēs, vai veicinot nelikumīgas kapitāla plūsmas, un uzlabot savu pārredzamības politiku, piemēram, publiskojot visus savus ziņojumus un izmeklēšanas rezultātus; aicina EIB rīkoties ar pienācīgu rūpību, pieprasot par katru valsti atsevišķi sniegt gada pārskatu, noteikt faktisko īpašnieku un kontrolēt transfertcenu noteikšanu, lai nodrošinātu ieguldījumu pārredzamību un novērstu nodokļu nemaksāšanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas;

o

o o

17. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.